

Sygn. akt: XU-201/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 października 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 07 października 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **A. M.**

od decyzji Z. U. S. Oddział we W.

z dnia 17 stycznia 2014r. znak: (...)

w sprawie **A. M.**

przeciwko Z. U. S. Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

1. oddała odwołanie.

nie obciąża stron kosztami postępowania.

Sygn. Akt X U 201/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni A. M. wniosła odwołanie od decyzji Z. U. S. Oddział we W. z dnia 17 stycznia 2014 roku, odmawiającej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 11 października 2013 roku do 13 stycznia 2014 roku i nadal.

Zaskarżonej decyzji wnioskodawczyni zarzuciła naruszenie prawa materialnego, a w szczególności art. 8 w związku z art.6 ust.1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa poprzez jego błędne zastosowanie polegające na przyjęciu, iż brak jest podstaw do przyznania prawa do zasiłku chorobowego. Ponadto zarzuciła naruszenie prawa procesowego a w szczególności art.7 i art.77 kpa. w związku z art.123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez brak wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego poprzez uznanie, że stan zdrowia wnioskodawczyni nie przemawia za jej niezdolnością do pracy. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni podniosła, że stan jej zdrowia uzasadnia otwarcie nowego okresu zasiłkowego z uwagi na stwierdzoną niezdolność do pracy w okresie trwania ubezpieczenia chorobowego. Wnioskodawczyni w okresie od 09 sierpnia 2013r. do 10 października 2013r. powróciła do pracy, ale z uwagi na nasilenie stanu chorobowego nie mogła kontynuować dalszego zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie Z. U. S. Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania wnioskodawczyni.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że wnioskodawczyni wykorzystwała okres zasiłkowy od dnia 05 października 2012r. do 04 kwietnia 2013r. w ilości 182 dni. W okresie od 05 kwietnia 2013r. do 02 sierpnia

2013r. wnioskodawczynie przebywała na świadczeniu rehabilitacyjnym. Kolejne zwolnienie lekarskie wnioskodawczynie przedłożyła na okres od 11 października 2013r. do 13 stycznia 2014r. Zdaniem Lekarza Orzecznika ZUS brak jest podstaw do otwarcia nowego okresu zasiłkowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczynie A. M. z zawodu sprzedawca, prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą. W okresie od 05 października 2012r. do 04 kwietnia 2013r. przebywała na zasiłku chorobowym w ilości 182 dni (symbol choroby M-87). W okresie od 05 kwietnia 2013r. do 02 sierpnia 2013r. wnioskodawczynie przebywała na świadczeniu rehabilitacyjnym. Następnie decyzją z dnia 09 sierpnia 2013r. strona pozwana odmówiła wnioskodawczynie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, gdyż lekarz Orzecznik ZUS uznał, że brak jest podstaw do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego. Wniesione od tej decyzji odwołanie zostało przez Sąd odrzucone na podstawie art. 477⁹ § 3¹. Kolejne zwolnienie lekarskie wnioskodawczynie przedłożyła za okres od 11 października 2013r. do 13 stycznia 2014r. W dniu 18 grudnia 2013r. Lekarz Orzecznik ZUS podjął decyzję, że brak jest podstaw do otwarcia od dnia 11 października 2013r. nowego okresu zasiłkowego.

Decyzją z dnia 17 stycznia 2014r. strona pozwana odmówiła wnioskodawczynie prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 11 października 2013r. do 13 stycznia 2014r. i nadal.

Dowód: akta zasiłkowe ZUS.

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2014r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia czy niezdolność do pracy wnioskodawczynie w okresie od dnia 11 października 2013r. do 11 listopada 2013r., i nadal spowodowana jest inną jednostką chorobową aniżeli niezdolność do pracy, z powodu której wnioskodawczynie przebywała na zwolnieniu lekarskim w okresie od października 2012r. do kwietnia 2013r. i na świadczeniu rehabilitacyjnym do dnia 02 sierpnia 2013r.? Czy też niezdolności te spowodowane są tą samą jednostką chorobową? Czy po dniu 02 sierpnia 2013r. wnioskodawczynie odzyskała niezdolność do pracy i stała się ponownie niezdolna do pracy od dnia 11 października 2013r.?

W wydanej w dniu 10 czerwca 2014r. biegli sądowi chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u wnioskodawczynie toczeń rumieniowaty, jałową martwicę łów obu kości udowych, stan po alloplastyce całkowitej bezcementowej biodra lewego. Zdaniem biegłych sądowych niezdolność do pracy wnioskodawczynie od 2012r. spowodowana jest postępującą chorobą obu stawów biodrowych w postaci jałowej martwicy obu stawów. Zdaniem biegłych sądowych wnioskodawczynie po dniu 02 sierpnia 2013r. nie odzyskała zdolności do pracy i stała się ponownie niezdolna do pracy od dnia 11 października 2013r. Ze znajdujących się w aktach strony pozwanej wykazach numerów statystycznych jednostek chorobowych wynika, że w okresie od 05 października 2012r. do dnia 04 kwietnia 2013r. wnioskodawczynie udzielano zwolnień lekarskich z jednostką chorobową M87.

Dowód: opinia biegłych sądowych z dnia 10.06.2014r. – k. 56 – 58 akt.

Strony postępowania zgodziły się z wydaną w sprawie opinią biegłych sądowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie jako nie uzasadnione należało oddalić.

W świetle art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 159), świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013r, poz.1442).

Zgodnie z art. 8 i 9 przedmiotowej ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy nie dłużej jednak niż przez okres 182 dni a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą - nie dłużej niż przez 270 dni. Do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekroczyła 60 dni.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd dał wiarę w całości przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentów, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności. Nadto Sąd przyznał przymiot wiarygodnej opinii sporządzonej w toku niniejszego postępowania przez biegłych sądowych chirurga ortopedę i neurologa, albowiem w ocenie Sądu wskazana opinia została sporządzona w sposób kompleksowy i rzetelny oraz uwzględniała całość zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz zasady doświadczenia życiowego. W toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy lub bezstronności biegłych. W wydanej opinii biegli sądowi dokonali oceny stanu zdrowia wnioskodawczynie w okresie od października 2012r. do kwietnia 2013r. i nadal. Zdaniem biegłych sądowych wnioskodawczynie począwszy od października 2012r. jest niezdolna do pracy i od dnia 02 sierpnia 2013r. nie odzyskała zdolności do pracy.

Jak wynika z całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wnioskodawczynie przebywała na zwolnieniach lekarskich w okresach: od 05 października 2012 r. do 04 kwietnia 2013r. z oznaczeniem choroby M87.

Wprawdzie wnioskodawczynie od dnia 03 sierpnia 2013r. podjęła zatrudnienie ale jak sama przyznała stan jej zdrowia w tym okresie nie uległ polepszeniu. Ponownie od dnia 11 października 2013r. wnioskodawczynie stała się niezdolna do pracy, ale zdaniem Sądu powodem orzekanej niezdolności do pracy jest ta sama jednostka chorobowa. Ponadto zdaniem Sądu wnioskodawczynie stała się niezdolna do pracy po upływie 60 dni od ustania poprzedniej niezdolności do pracy, aby wypełnić dyspozycję art. 9 cyt. ustawy.

Z brzmienia cyt. art. 9 wynika bowiem, że do okresu zasiłkowego w ilości 182 wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekroczyła 60 dni. Z literalnego brzmienia cyt. przepisu wynika więc, że dla otwarcia nowego okresu zasiłkowego po wyczerpaniu 182 niezbędne jest powstanie ponownej niezdolności do pracy spowodowanej inną jednostką chorobową. Co zdaniem Sądu nie miało miejsce w niniejszej sprawie.

Okoliczności te potwierdzili w wydanej opinii biegli sądowi. Zdaniem Sądu opinia biegłych sądowych zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawczynie.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawczynie.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczynie. Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Odnosząc się do zarzutów wnioskodawczynie zawartych w odwołaniu to jak wynika z przeprowadzonego postępowania nie znalazły one potwierdzenia. Podstawą do przyznania prawa do zasiłku chorobowego nie jest wystarczającym sam stan niezdolności do pracy i jej powstanie w okresie trwania ubezpieczenia chorobowego. Podstawą do otwarcia nowego okresu zasiłkowego, po uprzednim wykorzystaniu 182 dni niezdolności do pracy jest powstanie niezdolności do pracy z powodu innej jednostki chorobowej, lub odzyskanie zdolności do pracy i ponowne powstanie niezdolności do pracy po przerwie trwającej ponad 60 dni. Taka sytuacja w przypadku wnioskodawczynie nie miała miejsca.

Tym samym, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczynie orzekając jak w pkt I.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.